

Yaşadıkları Gibi Ölürler

[İmâm-ı Rabbani Hazretleri] Ariflerin ışığı, velîlerin önderi, İslâm'ın bekçisi, müslümanların baştacı, müceddîd, müctehid ve İslâm âlimlerinin gözbebeği, insanların İtikâd, ibâdet ve ahlâk hususunda doğruyu öğrenmelerini, öğrendikleri bu bilgiler ile amel etmelerini sağlayan, insanları Allahü teâlânın rızâsına kavuşturmak için rehberlik eden ve kendilerine "Silsile-i aliyye" denilen İslâm âlimlerinin yirmi üçüncüsüdür.

Talebelerinin meşhûrlarından Bedreddîn Serhendî şöyle anlatmıştır: "Ben, İmâm-ı Rabbânî hazretlerinin talebesi olmadan önce, Cum'a namazı kılmak için bâzan onun mescidine giderdim. Mescidde onun namaz kıldığını görenler "Sanki o, Resûlullah efendimizin nasıl namaz kıldığını görerek namaz kılıyor" derlerdi. Ben âlimlerden ve şeyhlerden çok kimsenin namaz kılışını gördüm, fakat, İmâm-ı Rabbânî hazretlerinin namaz kılışı gibi hiç kimsede görmedim. Namazın âdabına ve erkânına öylesine uyardı ki, onun namaz kılması büyük bir hârika idi. Öylesine bir ta'zim, temkin, huşu', vekâr ve inkisar gösterirdi ki, böyle namaz kılmak, ancak Resûlullah'a ittibâ yâni tam uymak ve râsih âlim olmakla ve bâtını kuvvetin nihayetine ulaşmakla mümkün idi. Benim ve pek çok kimsenin, İmâm-ı Rabbânî hazretlerine talebe olması, onun namaz kılışına hayranlık sebebiyledir."

Peygamber efendimizin vefât ayı olan Rebîülevvel ayının ilk gecesi, Peygamber efendimizin huzûruna kavuştu. Hastalık ve hummâ çektiği günler, yaşının sene adedi kadar olup, altmış üç gün idi. Hadîs-i Şerîfde; **"Bir günlük hummâ, bir senenin keffâretidir"** buyruldu. Çektikleri hastalık, bu hadîs-i şerîfin mânâsına uygun oldu.

İmâm-ı Rabbânî hazretlerinin nûrlu bedeni yıkama tahtasının üzerine konulup, elbiseleri soyulunca, orada bulunanlar hazret-i İmâmın namazda olduğu gibi ellerini bağladığını gördüler. Sağ elinin baş parmağı ve küçük parmağını, sol elin bileğinde halka yaptı. Hâlbuki, oğulları vefâtından sonra, kollarını düzelterip uzatmışlardı. Yıkama tahtasına yatırırken, tebessüm etti ve bir müddet bu şekilde kaldı.

Yıkayıcı, mübârek ellerini açıp düzeltti. Sol tarafa yatırdı, sağ tarafını yıkadı. Sağ tarafa yatırıp sol tarafını yıkayacağı zaman, orada bulunanlar, velîlik kuvvetinin bir alâmeti olarak, zâif bir hareketle ellerinin hareket ettiğini, biraraya geldiğini ve eskisi gibi tekrar sağ elinin baş ve küçük parmaklarının, sol elinin bileğinde halka yaptığını gördüler. Hâlbuki sağ tarafa yatınca, sağ elin sol el üzerine gelmemesi îcâbederdi. Bununla berâber öyle bir kuvvetle sol elini tutmuştu ki, ayırmak ve çözmek mümkün değildi.

Kefene sardıkları zaman, yine ellerinin bağlandığı görüldü. Bu hal iki-üç defâ vâki oldu. Nihâyet oradakiler, bunda derin bir mânâ ve gizli bir sır olduğunu anlayıp, bir daha ellerini açmaya uğraşmadılar ve oğulları Hâce Muhammed Saîd; "Mâdem ki, muhterem babam böyle istiyor, böyle bırakalım" buyurdu. Peygamber efendimiz hadîs-i Şerîfde; **"Yaşadıkları gibi ölürler"** buyurdu. Bu, Allahü teâlânın büyük bir ihsânıdır. Dilediğine ihsân eyler. O'nun ihsânı boldur.

Kaynak: İslam Tarihi Ansiklopedisi ve Evliyalar Ansiklopedisi